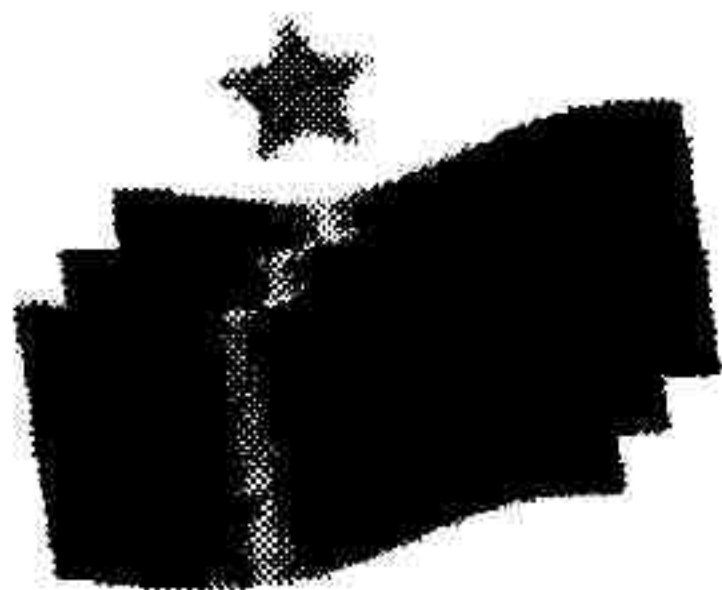

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

24-12-2010

ΕΡΩΤΗΣΗ & ΑΙΤΗΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

**Προς τους κ.κ. Υπουργούς
- Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής
- Οικονομικών**

Σύμφωνα με το αρ. πρ. 118771/1364-28-4-2010 έγγραφο του ΥΠΕΚΑ, απάντηση σε σχετική ερώτηση της Δ/σης Δασών Χανίων: «Προκειμένου να πληρωθούν οι ουσιώδεις τύποι που αναφέρονται τόσο στο νόμο όσο και στην 1038/1988 απόφαση ΣΤΕ οι πράξεις χαρακτηρισμού, οι οποίες δεν αναρτήθηκαν στους Δήμους τους οποίους περιλαμβάνονται τμήματα των χαρακτηρισμένων εκτάσεων, θα πρέπει να αναρτηθούν στους οικείους Δήμους αλλά μόνο τα τμήματα των πράξεων με τις εκτάσεις που τους αφορούν.»

Πρόκειται για χαρακτηρισμένες ως δασικές εκτάσεις, που είναι ιδιοκτησίες των κατοίκων Σπίνας, Φλωρίων, Παλαιών Ρουμάτων, Σέμπρων και Ανατολικού Σελίνου στο Αποπηγάδι, πάνω στις οποίες πρόκειται να εγκατασταθούν, με καταπάτηση τους, μια σειρά από αιολικά πάρκα και υβριδικά - υδροηλεκτρικά εργοστάσια, που κατά κόρον αδειοδοτούνται στην περιοχή.

Χωρίς να έχει επιλυθεί το "ακανθώδες" θέμα των ιδιοκτησιών για τους κατοίκους της περιοχής που προστατεύονται από το άρθρο 17 του Συντάγματος. Σύμφωνα με τα έγγραφα (σας τα καταθέτουμε) 1376/10-3-2010, 301/23-03-2010 και 118771/1364 καθώς και από το έγγραφο 1872 ΤΥΔΚ Χανίων για τον καθορισμό των ορίων των δήμων Καντάνου - Βουκολιών, αποδεικνύεται ότι δεν έχουν γίνει νόμιμα οι αναρτήσεις των χαρακτηρισμών {4827/16-09-2004 (147,250 τ.μ. στη θέση «Στρογγυλή Κορυφή» της Περιφέρειας Μουσούρων του δήμου Μουσούρων), 5781/14-11-2005 (1338,522 τ.μ. στην περιφέρεια «Σπίνα» του δήμου Καντάνου), 589/9-5-2006 (905,367 τ.μ. στη θέση «Σπίνα» στους δήμους Καντάνου - Βουκολιές)}, στους οικείους δήμους όπως προβλέπεται από το άρθρο 14 ν. 998/1979 και σύμφωνα με την απόφαση 1038/1988 του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Γνωρίζετε επίσης την ιδιαιτερότητα του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των δασικών εκτάσεων στην Κρήτη. Σύμφωνα με το άρθρο 62 παρ. β' του ν. 998/1979 "περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της χώρας", ορίζεται ότι το κατά την παρ. 1 δε. α' ιδίου άρθρου το τεκμήριο κυριότητας υπέρ του δημοσίου επί των δασών και των εν γένει δασικών εκτάσεων δεν ισχύει εις την περιφέρεια των Πρωτοδικείων της Κρήτης, κλπ. Το δημόσιο για να θεμελιώσει την ύπαρξη δικαιώματος κυριότητος πρέπει να αποδείξει την επί του δάσους κτήση κυριότητας με νόμιμους τίτλους κυριότητας (συμβόλαια) είτε βάση του θεσμού της χρησικτησίας, όπως και ο ιδιοκτήτης πρέπει να κατέχει τίτλους κυριότητας περίπου από το 1885 και εντεύθεν και να ασκεί από τότε πράξεις χρησικτησίας. Στην συγκεκριμένη περιοχή πέρα από τους τίτλους ιδιοκτησίας, (σας προσκομίζουμε

ενδεικτικά συμβόλαια της οικογένειας Μιχελάκηδων, τα οποία έχω καταθέσει στη Βουλή κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου για τις ΑΠΕ), υπάρχει χρησιμότητα για πάνω από 100 χρόνια, με κατοχυρωμένες δικαστικώς (αποφάσεις δημοτικών συμβουλίων και αγρονομίου) κτηνοτροφικές και γεωργικές ζώνες υψηλής παραγωγικότητας. Επίσης για την περιοχή του δήμου Καντάνου (Σπίνα - Φλώρια) υπάρχει ιδιαίτερη αντιμετώπιση από το νόμο αφού η Κάντανος το 1941 κατεστράφη εκ θεμελίων από τους ναζί, και το υποθηκοφυλακείο μαζί με τα συμβόλαια των κατοίκων κήκαν ολοσχερώς.

Ερωτάται η κ. Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής

- 1. Γιατί δεν έγινε, όπως οι ιδιοκτήτες - κάτοικοι, η τοπική κοινωνία και τα δημοτικά συμβούλια ζητούν, η ανάκληση και η εκ νέου ανάρτηση των σχετικών πράξεων χαρακτηρισμού του δασαρχείου, προκειμένου να πληρωθούν οι ουσιώδεις τύποι που αναφέρονται τόσο στο νόμο όσο και στην 1038/1988 απόφαση ΣΤΕ;**
- 2. Γιατί δεν εφαρμόζεται το άρθρο 62 του ν. 998/1979 που ορίζει το ιδιοκτησιακό καθεστώς των δασικών εκτάσεων στην Κρήτη;**
- 3. Γιατί ενώ διαχειρίζονται σαν δημόσιες οι ιδιωτικές αυτές εκτάσεις, η περιφέρεια Κρήτης δεν διενέργησε πλειοδοτικό διαγωνισμό-δημοπρασία για την μίσθωση τους όπως ο νόμος απαιτεί, αλλά προχώρησε σε απευθείας αναθέσεις σε εταιρείες;**

Τέλος, παρακαλείται ο κ. Υπουργός Οικονομικών (Κτηματική Εταιρεία Δημοσίου), όπως καταθέσει το συντομότερο δυνατόν στη Βουλή τα παρακάτω στοιχεία:

εάν έχουν καταχωρηθεί ως δημόσια κτήματα, οι περιοχές που έχουν χαρακτηριστεί ως δημόσιες δασικές με τους χαρακτηρισμούς του Δασαρχείου Χανίων:

- 1. 4827/16-09-2004 (147,250 τ.μ. στη θέση «Στρογγυλή Κορυφή» της Περιφέρειας Μουσούρων του δήμου Μουσούρων),**
- 2. 5781/14-11-2005 (1338,522 τ.μ. στην περιφέρεια «Σπίνα» του δήμου Καντάνου),**
- 3. 589/9-5-2006 (905,367 τ.μ. στη θέση «Σπίνα» στους δήμους Καντάνου - Βουκολιές), και**
- 4. 5731/25-10-2006 (267,431 τ.μ. στις περιοχές «Άναβος» στην περιφέρεια Καντάνου του ομώνυμου Δήμου και Στρογγυλή Κορυφή στην περιφέρεια «Π. Ρουμάτων» του δήμου Βουκολιών)**

Ο ερωτών & αιτών Βουλευτής

Μιχάλης Κριτωτάκης

2823083110
TO: 0882022357

April report: 1872

T. A. von : Avgep Iltavvöptou 100
T. K. von : 73100

28210-52318 : 28210-52318

Kowen : 1. Δίη Βουκόλιν
~~2. Δίη Κανδίν~~
3. ΤΥΑΚ

Yotepa ano avayia iylavikos tis Yimpefas has cas avotevayovis avayivleva
 os duo (2) avayivava tonaypavos diaypaviv oio oioia kavopvoviva ta ovia iavavb ton
 Avlton Boncovavav kav Kavavon avayivava ano tin Yimpefa has kav av CD, kav
 kavavavaviv na tis duo cas avayivava.

Δεο οαηδρσδ τοαορδρσδρδ
Δαηδρδρδρδρδ ραη ενα CD.

ENTOH TENIKOY TPAMMATEA
TEΠOPEPIAT KPHTHE
O IPOITAMENOT TYAK
O PAITHEKOZ TPONAACHTE
Hoyauos dnyauos

OPATKIKOZ TROYAAKKE
Hoyavkos Blyavkos

Arbeits-Aktivitäten

P. 1

①

4

6. η πρόβλεψη (φύλλο 5 Α. Ν. 998/79)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
Δ/ΝΣΗ ΔΑΣΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

Ηράκλειο 23-03-2010

Αριθμ. Πρωτ. 301

Δ/ΝΣΗ ΔΑΣΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

Αριθμ. Πρωτ. 1815

Ημερομ. 1-4-10

Γραφείο Διευθυντή
Ταχ. Δ/ση : ΠΕΡΙΟΧΗ Τ.Ε.Ι
(Δασικό Φυτώριο Φονικιάς)
Τ.Θ. : 2089 (Νέο Στάδιο)
Τ.Κ. : 714 10
Πληροφορίες : Ν. Παπαδακάκης
Τηλέφωνο : 2810-284949 & 2810-284989
Fax : 2810-252.157

ΠΡΟΣ: Υπουργείο Περιβάλλοντος
Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής
Γεν. Δ/ση Ανάπτυξης και
Προστασίας Δασών & Φ. Π.
Δ/ση Προστασίας Δασών & Φ. Π.
Τμήμα Νομικών Υποθέσεων
Χαλκοκονδύλη 31
ΤΚ 101 64 ΑΘΗΝΑ

ΚΟΙΝ: 1. Γραφείο Γενικού Γραμματέα
Περιφέρειας Κρήτης
Πλατεία Κουντουριώτη
ΕΝΤΑΥΘΑ
2. Δ/ση Δασών Χανίων
Χρυσόπηγή Χανιά

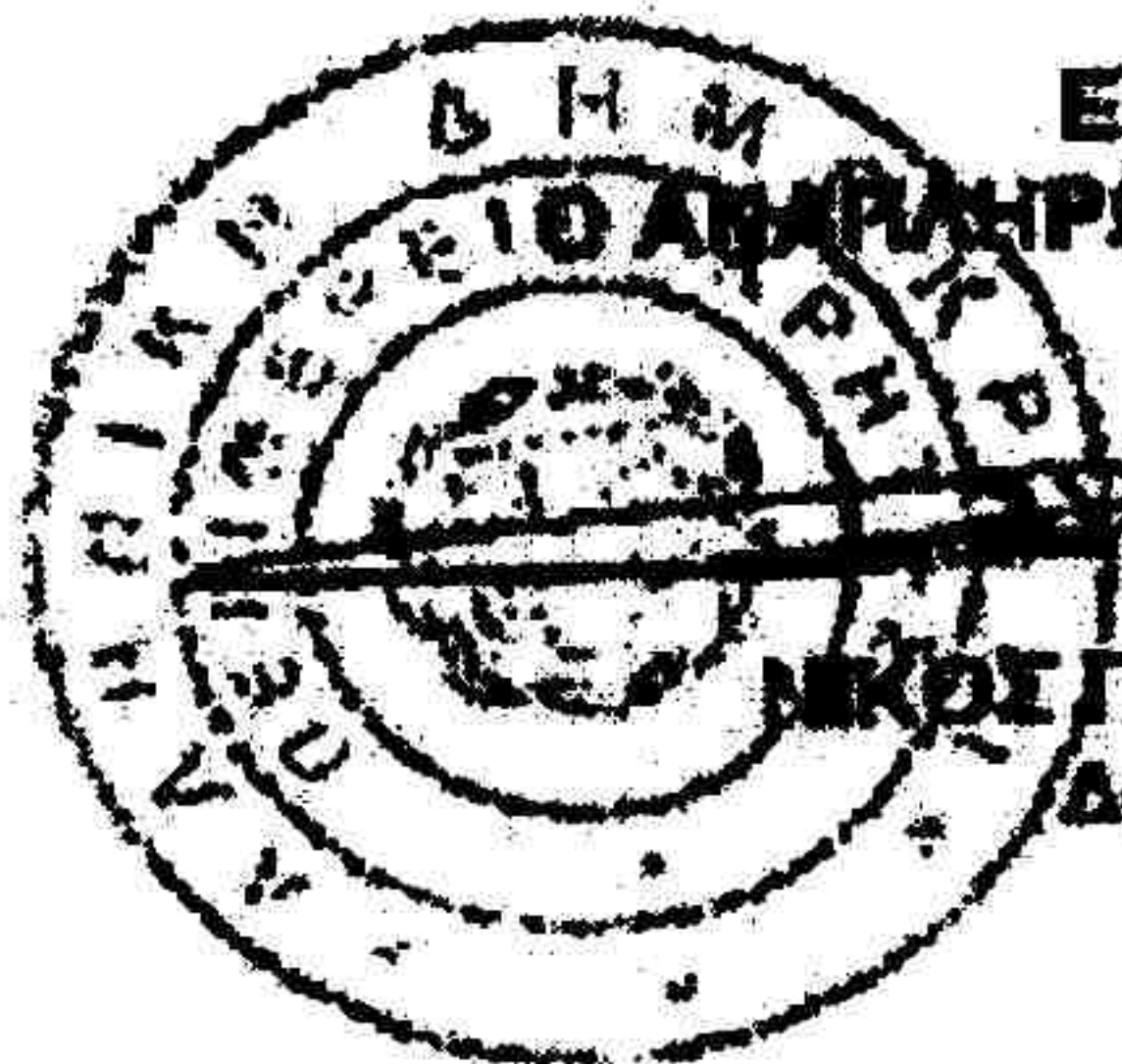
ΘΕΜΑ: Μη δημοσιοποίηση πράξεων χαρακτηρισμού
ΣΧΕΤ: α. Το με αριθμ. 106012/3907/18-8-2009 έγγραφό σας
β. Το με αριθμ. 1376/16-3-2010 της Δ/σης Δασών Χανίων

Σας στέλνουμε το β σχετικό έγγραφο της Δ/σης Δασών Χανίων το οποίο αποτελεί συνέχεια του α σχετικού εγγράφου σας και σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με το αριθμ. 1872/5-3-2010 έγγραφο της ΤΥΔΚ οι αριθμ. 4827/16-9-2004 και 5781/14-11-2005 πράξεις χαρακτηρισμού εκτάσεων δεν αναρτήθηκαν σε όλους τους οικείους Δήμους όπως προβλέπεται από το άρθρο 14 του ν. 998/79.

Θεωρούμε, με βάση τα παραπάνω, ότι θα πρέπει η Δ/ση Δασών να προχωρήσει στη δημοσιοποίηση των παραπάνω πράξεων και στους υπόλοιπους εμπλεκόμενους Δήμους και να ακολουθηθεί η διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 14 του παραπάνω νόμου.

Με βάση τα παραπάνω παρακαλούμε για τις δικές σας ενέργειες.

Ε.Γ.Γ.Π.Κ.
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΑΚΗΣ
Δασολόγος

09-04-2010 14:00

FROM: PERIFERIA KRITIS

2810244520

ΔΗΜΟΣ ΒΟΥΚΟΛΙΩΝ

TO: 0283244520

ΑΡ. ΠΡΩΤ.: 1408

ΗΜΕΡ. ΛΗΞΕΙΣ: 3/4/2010

Χανιά 10-03-2010

Αριθμ. Πρωτ. 1376

5

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ**

ΤΑΧ.Δ/ΝΣΗ: Χρυσόπηγή
Πληροφορίες: Τμήμα προστασίας
Τηλέφωνο: 28210 84203
FAX: 28210-87898

Email: ddchania@otenet.gr

ΠΡΟΣ: Υπουργείο Αγροτικής
Ανάπτυξης & Τροφίμων
Γεν. Δ/ση Ανάπτυξης
& Προστασίας Δασών & Φ.Π
Δ/ση Προστασίας Δασών & Φ.Π
Τμήμα Νομικών Υποθέσεων
(δια μέσο της Περιφέρειας Κρήτης
Δ/ση Δασών Περιφέρειας
Παροχή ΤΕΙ - Δασικό Φυτόριο Φοινικιάς
71410 ΗΡΑΚΛΕΙΟ)
ΚΟΙΝ: Γραφείο Γενικού Γραμματέα
Περιφέρειας Κρήτης

ΣΧΕΤ: Το υπ' αριθμ. 106012/3907/18-8-2009 έγγραφό σας.

Θέμα: Μη δημοσιοποίηση πράξεων χαρακτηρισμού.

Σας γνωρίζουμε σύμφωνα με το τοπογραφικό διάγραμμα που παρέδωσε στην Υπηρεσία μας η ΤΥΔΚ με το υπ' αριθμ. 1872/5-3-2010 έγγραφο της, στη διαδικασία δημοσιοποίησης η υπ' αριθμ. 4827/16-9-2004 και 5781/14-11-2005 πράξεις χαρακτηρισμού δεν αναρτήθηκαν σ' όλους τους οικείους δήμους όπως προβλέπεται από το άρθρο 14 του Ν. 998/79. Δηλαδή η υπ' αριθμ. 4827/16-9-2004 πράξη χαρακτηρισμού αναρτήθηκε στο Δήμο Μουσούρων ενώ περιλαμβάνει και τμήματα των Δήμων Βουκολιών και Κανδάνου.

Επίσης, η υπ' αριθμ. 5781/14-11-2005 πράξη χαρακτηρισμού αναρτήθηκε στο Δήμο Κανδάνου ενώ αφορά και τμήματα του Δήμου Βουκολιών.

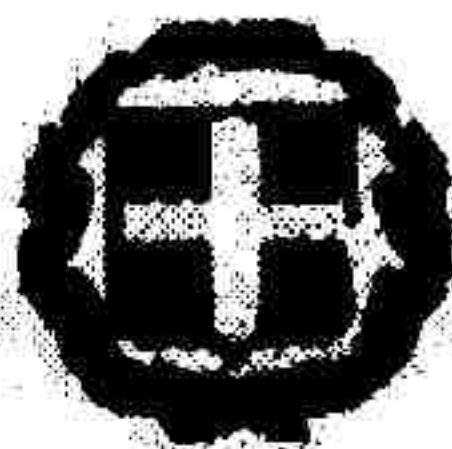
Με βάση τα ανωτέρω παρακαλούμε να μας απαντήσετε εάν η διαδικασία της δημοσιοποίησης που έχει τηρηθεί στην συγκεκριμένη περίπτωση λόγω παράληψης της δημοσίευσης σ' ένα ή δύο από τους οικείους δήμους, αποτελεί λόγο για άρση της τελεσιδικίας και του δικαιώματος εξέτασης αντιρρήσεων από τις επιτροπές του άρθρου 10 του Ν. 998/79.

Φ. Τμήμα προστασίας

Δ/ση Δασών Χανίων
Παργιολάκη
Δρ. Δασολόγος

Διεύθυνση Δασικών Διατάξεων

Αριθ. Πρωτ. 88416/539/06

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΑΣΩΝ Φ.Π.
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ και
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΑΣΩΝ και Φ.Π.
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΑΣΩΝ και Φ.Π.
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
ΑΛΛΑΓΗΣ ΧΡΗΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση: Ιπποκράτους 3-5

Τ.Κ.: 101 64 Αθήνα

Πληροφορίες: Φ. Παναγιωτίδου - Κραββαρίτης

Τηλέφωνα: 3617614-3642220

FAX: 3614015

Αθήνα : 1-14-2000

Αρ. Πρωτ.: 88416/539/06

ΠΡΟΣ :

1) Περιφερειακές

Δασικές Υπηρεσίες

Έδρες τους

2) Α/θμίες και Β/μίες ΕΕΔΑ

Έδρες τους

ΘΕΜΑ: Αποδοχή γνωμοδότησης

Συμπληρωματικές οδηγίες σχετικά με το

Χαρακτηρισμό και την προστασία δασικών
εκτάσεων.

3-9

Σας κοινοποιούμε την 38/1.2.99 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. την οποία αποδεχόμαστε με τις επόμενες πρόσθετες πληροφορίες.

1. Με την ως άνω γνωμοδότηση διευκρινίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες επέρχονται οι έννομες συνέπειες επί των πράξεων του Δασάρχη που εκδόθηκαν κατά τη διαδικασία του άρθρου 14 ν. 998/1979.
2. Πέραν όμως των ως άνω πράξεων, οι δασικές Υπηρεσίες κατ'εφαρμογή προηγούμενων οδηγιών μας εξέδιδαν μετά την ισχύ του ν. 998/79 πληροφοριακά έγγραφα ή βεβαιώσεις, τα οποία σύμφωνα με την πάγια νομολογία του ΣΤΕ δεν είναι δυνατό να ανακληθούν. Προκειμένου όμως τα ως άνω έγγραφα να αποκτήσουν έννομες συνέπειες έναντι παντός, θα πρέπει να τηρηθούν οι διατυπώσεις δημοσιότητας που προβλέπονται στο άρθρο 14 του ν. 998/79. Επειδή τα ως άνω έγγραφα δεν κοινοποιούνται στον εκπρόσωπο της διοίκησης που νομοποιείται για την τυχόν υποβολή αντιρρήσεων, η δημοσίευση των ως άνω εγγράφων από τους ενδιαφερόμενους τρίτους θα γνωστοποιείται στον αρμόδιο Δασάρχη, για να γνωρίζει η διοίκηση την έναρξη της προβλεπόμενης προθεσμίας εντός της οποίας δύναται το αρμόδιο όργανο της διοίκησης να ασκήσει την αρμοδιότητά του για την υποβολή ή όχι αντιρρήσεων. Τα πιο πάνω ισχύουν και στις περιπτώσεις βεβαιώσεων που έχουν εκδοθεί με βάση την 80300/4928/91 δ/γή σύμφωνα με τις οποίες οι εκτάσεις δεν εμποτεύονται στα πλαίσια της δασικής νομοθεσίας.
3. Στις περιπτώσεις που υποβάλλονται αιτήματα πολιτών για χαρακτηρισμό εκτάσεων σε αμιγώς αγροτικές περιοχές να μη περιορίζεστε στην έκταση της οποίας ζητείται ο

χαρακτηρισμός, αλλά να προβαίνετε κατά το δυνατόν και σε αυτεπάγγελτο χαρακτηρισμό της ευρύτερης έκτασης που μπορεί να οριοθετηθεί με σταθερά φυσικά όρια, ώστε να είναι ευχερής στο μέλλον η απάντηση σε οποιοδήποτε αίτημα για έκταση που θα περιλαμβάνεται στη χαρακτηριζόμενη περιοχή. Τα όρια της χαρακτηριζόμενης έκτασης θα είναι αποτυπωμένα σε πινακίδα ΓΥΣ κλίμακας 1:5000 ή πρόσφατο ορθοφωτοχάρτη που θα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της πράξης.

Η διαδικασία του άρθρου 14 Ν.998/79 εφαρμόζεται και στις κοινόχρηστες εποικιστικές εκτάσεις και στα κληροτεμάχια προκειμένου να διαπιστωθεί αν υπάγονται και σε ποιές ακριβώς διατάξεις της δασικής νομοθεσίας σύμφωνα με τα άρθρα 15 Ν.1734/87 και 75 Ν.998/79.

Η διαδικασία του άρθρου 14 998/79 εφαρμόζεται επίσης και στις εκτάσεις που έχουν κηρυχθεί αρχαιολογικοί χώροι δεδομένου ότι οι διατάξεις περί προστασίας της δασικής νομοθεσίας έναντι τρίτων εξακολουθούν να ισχύουν (σχ.Άρθρο 5 Ν.998/79)

Επειδή είναι πιθανό ιδιαίτερα στην περίπτωση που μία πράξη χαρακτηρισμού αναφέρεται σε ευρεία έκταση να υποβάλλονται αντιρρήσεις, για τμήμα της όλης έκτασης, δεν θα αναμένετε την εξέταση όλων των αντιρρήσεων, αλλά θα χορηγείτε τις βεβαιώσεις τελεσιδικίας τόσο για τα τμήματα για τα οποία δεν υποβλήθηκαν αντιρρήσεις όσο και για εκείνα για τα οποία έχει τελεσιδικήσει η διαδικασία των αντιρρήσεων.

4. Οι Αθμίες και Β/θμίες ΕΕΔΑ όπου κοινοποιείται το παρόν παρακαλούνται να τηρούν κατά το δυνατόν την τρίμηνη προθεσμία που θέτει ο νόμος.
5. Ιδιαίτερη σημασία θα πρέπει να δοθεί στην περίπτωση χαρακτηρισμού εκτάσεων που έχουν κηρυχθεί αναδασωτές σύμφωνα με την συνταγματική επιταγή (άρθρα 117 παρ. 3 Συντ.) Στις περιπτώσεις αυτές είναι προφανές ότι η οικεία έκταση εμφανίζει μη δασική μορφή εξαιτίας του γεγονότος της καταστροφής της από πυρκαγιά ή παράνομη επέμβαση. Επειδή όμως οι εκτάσεις αυτές σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 117 παρ. 3 Συντ. δεν αποβάλλουν το δασικό χαρακτήρα τους απαιτείται διαχρονική έρευνα ώστε να αποφευχθεί η πιθανότητα λανθασμένου χαρακτηρισμού με βάση την σημερινή μορφή της έκτασης. Άλλωστε η αμφισβήτηση που μπορεί να προκύψει στις περιπτώσεις αυτές αφορά το χαρακτήρα της έκτασης στο χρόνο της καταστροφής της από την πυρκαγιά ή την παράνομη επέμβαση.
6. Επειδή η τήρηση των διατυπώσεων δημοσιότητας των πράξεων χαρακτηρισμού και των αποφάσεων των ΕΕΔΑ αποτελεί κατά πρώτο λόγο υποχρέωση της υπηρεσίας παρακαλούμε να μεριμνήσετε για την εξασφάλιση των απαιτούμενων χρηματικών πόρων για την κάλυψη των εξόδων δημοσίευσης.
7. Αναφερόμενοι στην παρ. 7 της 87234/7539/97 εγκ. επισημαίνουμε για άρση κάθε αμφιβολίας σε ότι αφορά την προστασία εκτάσεων για τις οποίες είτε δεν έχει εκδοθεί πράξη χαρακτηρισμού είτε εκκρεμεί η σχετική διαδικασία, ότι τούτο δεν αποτελεί εμπόδιο για τη λήψη μέτρων προστασίας διοικητικών ή δικαστικών. Σχετικές με το θέμα αυτό είναι οι 3682/87, 679/94, 3635/98 απ. ΣτΕ τις οποίες μπορείτε να επικαλείσθε κυρίως ενώπιον των δικαστηρίων.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Φ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗΣ
ΕΥΤΗΡΕΤΗΣ

Πουρέντη Χρ.

6

**ΣΤΟΙΧΕΙΑ
ΑΠΟΦΑΣΗΣ**

Δικαστήριο: ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ
Τόπος: ΑΘΗΝΑ
Αριθ. Απόφασης: 1038
Έτος: 1988

Κείμενο Απόφασης
Αριθμός 1038/1988

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 15 Ιανουαρίου 1988 με την εξής σύνθεση: Θ. Κουρουσόπουλος, Πρόεδρος, Χ. Φατούρος, Δ. Μαργαρίτης, Σ. Σπηλιωτόπουλος, Τ. Κούνδουρος, Γ. Γράβος, Α. Φαρμάκης, Χ. Γεραρής, Λ. Οικονόμου, Γ. Δεληγιάννης, Ν. Παπαδημητρίου, Η. Παπαγεωργίου, Π. Παραράς, Σύμβουλοι, Ε. Γαλανού, Δ. Μαρινάκης, Πάρεδροι. Γραμματέας η Σοφία Κεχαγιά, Γραμματέας του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Για να δικάσει την από 21ης Φεβρουαρίου 1984 αίτηση, η οποία παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου κατόπιν της 3178/1987 αποφάσεως του Δ' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, για να επιλύσει το εις τη απόφαση αυτή αναφερόμενο ζήτημα:

των 1) Πηγής χήρας Φ. Μ., ατομικώς και ως κληρονόμος του αποβιώσαντος συζύγου της, 2) Γ. Φ. Μ., 3) Ν. Φ. Μ. και 4) Ελ. Φ. Μ.-Π., ως κληρονόμοι του Φ. Μ., κατοίκων Σπάτων Αττικής, οι οποίοι παρέστησαν με το δικηγόρο Γ. Κουκοδήμο (Α.Τ.

6333/87), που τον διόρισαν στο με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Γεωργίας, ο οποίος παρέστη με τον Σύμβουλο της Διοικήσεως Δ. Ράπτη.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν να ακυρωθεί η 475/24.1.1984 απόφαση του Δασάρχη Πεντέλης καθώς και κάθε συναφής πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως. Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Συμβούλου Χ. Γεραρή.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο των αιτούντων, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, και τον αντιπρόσωπο του Υπουργού που ζήτησε την απόρριψή της. Μετά τη δημόσια συνεδρίαση, το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και, Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθη κατά τον όμο

Επειδή για την άσκηση της αιτήσεως έχουν καταβληθεί τα νόμιμα τέλη και το παράβολο, όπως προκύπτει από τα υπ' αριθ. 1344921, 1344922 του έτους 1984 διπλότυπα του Ταμείου Δικαστικών Εισπράξεων Αθηνών και τα υπ' αριθ. 905782, 109798 του έτους 1984 γραμμάτια παραβόλου.

Επειδή ο πρώτος των αιτούντων, φερόμενος ως προικολήπτης εκτάσεως 20.100 τ.μ. στη θέση γιος Ι. της περιοχής Λούτσας, ζήτησε με την από 20.10.1980 αίτηση (θέμα: χαρακτηρισμός εκτάσεως) προς το Δασάρχη Πεντέλης, τη χορήγηση βεβαιώσεως ότι η έκταση αυτή δεν είναι δασική, προκειμένου να προβεί στην πώληση του ανήκοντος στη δεύτερα των αιτούντων σύζυγο του προικώου ακινήτου. Σε απάντηση της αιτήσεως ο Δασάρχης Πεντέλης

με το υπ' αριθ. 8251/27.10.1980 έγγραφό του, που απευθύνθηκε στον αιτούντα, γνώρισε ότι, όπως διαπιστώθηκε από αυτοψία που διενήργησε δασικός υπάλληλος, η προαναφερόμενη έκταση δεν είναι δασική ή αναδασωτέα, αλλά αγρός με εξημερωμένα ελαιόδενδρα, καθώς και ότι το παρόν έγγραφο επέχει θέση βεβαιώσεως για την πώληση του ακινήτου. Τμήμα της εκτάσεως αυτής με την εν τω μεταξύ εκδοθείσα οικοδομική άδεια πωλήθηκε εξ αδιαιρέτου στους Μ., Α. και Ι. Α. Μ. εκδόθηκε η υπ' αριθ. 475/24.1.1984 απόφαση του Δασάρχη Πεντέλης, η οποία ανακαλεί το προμνησθέν υπ' αριθ. 8251/27.10.1980 έγγραφο, διότι έχουν συμπεριληφθεί σε τούτο κατά πλάνη και δασικές αναδασωτέες εκτάσεις. Η απόφαση κοινοποιείται στη Διεύθυνση Πολεοδομίας Ανατολικής Αττικής για την άμεση ανάκληση των εκδοθεισών οικοδομικών αδειών. Ήδη με την κρινόμενη αίτηση ζητείται εμπροθέσμως η ακύρωση της τελευταίας ανακλητικής αποφάσεως. Επειδή η αίτηση εισάγεται προς συζήτηση στην Ολομέλεια κατόπιν της υπ' αριθ.

3178/1987 αποφάσεως του Δ' Τμήματος, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14 παρ. 2 εδ. β' Ν.Δ. 170/1973 (όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 16 Ν. 702/1977), λόγω της μείζονος σημασίας του ζητήματος της ερμηνείας των διατάξεων του άρθρου 14 του Ν. 998/1979.

Επειδή με νομοτύπως κατατεθείσα δήλωση, κατά την πρώτη συζήτηση ενώπιον του Τμήματος, νομιμοποιήθησαν στη συνέχιση της δίκης οι φερόμενοι εκ διαθήκης κληρονόμοι του πρώτου των αιτούντων που αποβίωσε μετά την κατάθεση της αιτήσεως ακυρώσεως.

Επειδή το άρθρο 12 του Ν. 998/1979 "Περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της χώρας" (289) προβλέπει την χαρτογράφηση των δασών και των δασικών εκτάσεων της χώρας και τη σύνταξη δασικού χάρτη, ο οποίος, μετά την τήρηση ορισμένης διαδικασίας, κυρώνεται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας. Το άρθρο 13 του ίδιου νόμου ορίζει ότι στην Κεντρική Δασική Υπηρεσία καταρτίζεται και τηρείται δασολόγιο, στο οποίο καταχωρίζονται κατά νομούς τα δάση και οι δασικές εκτάσεις που εμφανίζονται στους δασικούς χάρτες. Τέλος το άρθρο 14 ορίζει τα εξής: "1. Εάν δεν έχει καταρτισθεί εισέτι δασολόγιο, ο χαρακτηρισμός περιοχής τινός ή τμήματος της επιφανείας της γης ως δάσους ή δασικής εκτάσεως και ο καθορισμός των ορίων τούτων δια την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος νόμου, ως και ο προσδιορισμός της κατηγορίας εις ην ανήκει δάσος ή δασική έκτασις κατά τας εν άρθρω 4 διακρίσεις, ενεργείται κατ' αίτησιν οιοδήποτε έχοντος έννομον συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως δια πράξεως του κατά τόπον αρμοδίου δασάρχου. 2. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον πράξις, ερειδομένη επί σχετικής εισηγήσεως αρμοδίου δασολόγου και των τυχόν υφισταμένων στοιχείων φωτογραφήσεως και χαρτογραφήσεως της περιοχής ή παντός ετέρου σχετικού στοιχείου, δέον να είναι προσηκόντως ητιολογημένη δι' αναφοράς εις την μορφολογίαν του εδάφους, το είδος, την σύνθεσιν, την έκτασιν της βλαστήσεως και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αυτής, τας τυχόν επελθούσας προσφάτους αλλοιώσεις ή καταστροφάς, ως και εις παν έτερον χρήσιμον στοιχείον προς χαρακτηρισμόν της εκτάσεως. Η πράξις αύτη κοινοποιείται εις τον υποβαλόντα την σχετικήν αίτησιν ιδιώτην ή νομικόν πρόσωπον ή δημοσίαν υπηρεσίαν, αποστέλλεται δε εις τον οικείον δήμον ή κοινότητα και εκτίθεται επί ένα μήνα μερίμνη του δημάρχου ή προέδρου της κοινότητος εις το δημοτικόν ή κοινοτικόν κατάστημα. Ανακοίνωσις περί της συντάξεως της ως άνω πράξεως και της αποστολής αυτής εις τον οικείον δήμον ή κοινότητα, μετά περιλήψεως του περιεχομένου της δημοσιεύεται εις δύο τουλάχιστον τοπικάς εφημερίδας ή εις μίαν τοπικήν και μίαν εφημερίδα των Αθηνών ή της Θεσσαλονίκης. 3. Κατά της πράξεως του δασάρχου περί ης αι προηγούμεναι παράγραφοι, επιτρέπονται αντιρρήσεις του νομάρχου, ως και παντός έχοντος έννομον συμφέρον φυσικού ή νομικού προσώπου, εντός δύο μηνών από της κατά τα ανωτέρω προς αυτό κοινοποιήσεως, ή εφ' όσον δεν συντρέχει περίπτωσις κοινοποιήσεως, από της τελευταίας των κατά την προηγουμένην παράγραφον δημοσιεύσεων, ενώπιον της κατά το άρθρον 10 παρ. 3 επιτροπής του νομού, εις ον ευρίσκεται η υπό αμφισβήτησιν έκτασις ή το μεγαλύτερον τμήμα αυτής. Η επιτροπή, ως και η δευτεροβάθμιος τοιαύτη, λαμβάνουσα υπ' όψιν τον σχετικόν φάκελλον και τας προτάσεις του ενδιαφερομένου ως άνω ιδιώτου, νομικού προσώπου ή δημοσίας υπηρεσίας, δυναμένη δε και να διενεργήση αυτοψίαν προς μόρφωσιν ασφαλεστέρας γνώμης περί της υφισταμένης εν τη περιοχή καταστάσεως, αποφαινεται ητιολογημένως εντός τριμήνου προθεσμίας από της υποβολής των αντιρρήσεων. 4. Αι κατά την προηγουμένην παράγραφον αποφάσεις των επιτροπών, δι' ων χαρακτηρίζονται περιοχαί τινες ή τμήματα

αυτών ως δάση ή δασικά εκτάσεις, λαμβάνονται υποχρεωτικώς υπ' όψιν κατά την μεταγενεστέραν χαρτογράφειν και την σύνταξιν του δασολογίου της περιοχής ή κατά την συμπλήρωσιν αυτού, συμφώνως προς τα εν άρθροις 12 και 13 οριζόμενα.

Επειδή οι προαναφερόμενες διατάξεις θεσπίζουν για πρώτη φορά ειδική ενδικοφανή διαδικασία για το χαρακτηρισμό μιας εκτάσεως ως δασικής ή μη, προς το σκοπό της επιλύσεως του σχετικού ζητήματος κατά τρόπο δεσμευτικό τόσο για τη Διοίκηση όσο και για τους ενδιαφερόμενους ιδιώτες. Η διαδικασία κινείται είτε αυτεπαγγέλτως από τον αρμόδιο δασάρχη είτε κατόπιν αιτήσεως από τον ενδιαφερόμενο ιδιώτη είτε κατόπιν παραπομπής του ζητήματος από δημόσια αρχή, σε κάθε όμως περίπτωση ο δασάρχης υποχρεούται να ακολουθήσει τη διαδικασία του νόμου και δεν έχει την ευχέρεια να διατυπώσει απλώς προσωπική αντίληψη πληροφοριακού χαρακτήρα. Έτσι ο δασάρχης οφείλει να εκδόσει προσηκόντως αιτιολογημένη απόφαση, σύμφωνα με τα κριτήρια του νόμου, περαιτέρω δε υποχρεούται να κοινοποιήσει την απόφασή του στον υποβαλόντα τη σχετική αίτηση ιδιώτη ή δημόσια αρχή και να τηρήσει τις διατυπώσεις δημοσιότητας που προβλέπονται στο νόμο. Η απόφαση του δασάρχη τελειούται ως διοικητική πράξη, από της εκδόσεως και αποστολής της στον ενδιαφερόμενο ιδιώτη ή τον οικείο οργανισμό τοπικής αυτοδιοικήσεως, μετά δε την κατά τον τρόπο αυτό τελείωση της πράξεως, δεν δικαιούται πλέον ο δασάρχης να επανέλθει επί της υποθέσεως ανακαλώντας ή τροποποιώντας τη απόφασή του, η οποία υπόκειται μόνο εις ακύρωση ή μεταρρύθμιση από τις αρμόδιες επιτροπές κατά τη θεσπιζόμενη από το νόμο ενδικοφανή διαδικασία. Λαμβανομένου όμως υπόψει του δεσμευτικού χαρακτήρα της αποφάσεως και της ανάγκης προστασίας των δασών, οι έννομες συνέπειες, ως προς το χαρακτηρισμό εκτάσεως ως δασικής ή μη, επέρχονται, κατά την ορθή έννοια και το σκοπό του νόμου, μόνον από της τηρήσεως όλων των διατυπώσεων δημοσιότητας, οπότε γίνεται ευρύτερα γνωστή η εξενεχθείσα κρίση και καθίσταται δυνατή η αμφισβήτησή της από τον οικείο Νομάρχη και τους τρίτους ενώπιον των αρμόδιων επιτροπών. Έτσι η απόφαση του δασάρχη προσβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο ιδιώτη στην πρωτοβάθμια Επιτροπή μέσα σε δύο μήνες από την κοινοποίησή της σε αυτόν, ενώ δεν δύναται να χρησιμοποιηθεί ενώπιον άλλης δημόσιας αρχής, όπου ανακύπτει ως προκριματικό το ζήτημα του χαρακτήρα της εκτάσεως, πριν από την τήρηση των διατυπώσεων δημοσιότητας. Προς τούτο ο ενδιαφερόμενος ιδιώτης οφείλει να προσκομίσει ενώπιον της οικείας δημόσιας αρχής, όπου επικαλείται την απόφαση του δασάρχη, τα οικεία αποδεικτικά στοιχεία της τοιχοκολλήσεως και δημοσιεύσεως (βεβαίωση δημοτικής ή κοινοτικής αρχής, φύλλο Εφημερίδας), δυνάμενος και να επισπεύσει ο ίδιος τις διατυπώσεις δημοσιότητας σε περίπτωση αμέλειας του δασάρχη. Οίκοθεν νοείται ότι, σε περίπτωση ανατροπής της αποφάσεως του δασάρχη από την πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια επιτροπή, η τυχόν εκδοθείσα διοικητική πράξη από άλλη δημόσια αρχή επί τη βάσει της ακυρωθείσης ή τροποποιηθείσης αποφάσεως του δασάρχη, υπόκειται υποχρεωτικώς εις ανάκληση. Αν και κατά τη γνώμη πέντε μελών του Δικαστηρίου με αποφασιστική ψήφο και ενός Παρέδρου, η τήρηση των διατυπώσεων δημοσιότητας που διαγράφει το πιο πάνω άρθρο 14 παρ. 2 αποτελεί συστατικό στοιχείο για την υπόσταση της πράξεως του δασάρχη που αναγνωρίζει τον χαρακτήρα μιας εκτάσεως σαν δασικής ή μη (πρβλ. Σ.τ.Ε. 1803/1963, 2310/1978, 3414/1975, 2191/1982, 3456/1983, 3463/1985 κ.ά.). Πράγματι η πράξη αυτή, που αναφέρεται σ' ένα συνταγματικά προστατευόμενο αγαθό αποτελεί την προϋπόθεση εκδόσεως κανονιστικών αποφάσεων, των δασικών αστυνομικών διατάξεων που προβλέπουν τα άρθρα 66 και 105 του Ν.Δ/τος 86/1969 και την πραγματική βάση για την εφαρμογή διατάξεων του ποινικού δικαίου, του άρθρου 71 του ν. 998/1979 που προβλέπει ποινικές κυρώσεις (φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών) για την παράνομη εκχέρωση δασικών εκτάσεων. Μόνο μετά την τήρηση των διατυπώσεων αυτών, που είναι συνυφασμένες με την υπόσταση της πράξεως, δεν μπορεί αυτή ν' ανακληθεί ή τροποποιηθεί από το δασάρχη, αλλά υπόκειται σε αμφισβήτηση στις Επιτροπές του άρθρου 10 παρ. 3 του πιο πάνω νόμου από τον Νομάρχη και κάθε τρίτο που έχει συμφέρον. Γιατί ή αναγνώριση του δασικού χαρακτήρα μιας εκτάσεως δεν είναι υπόθεση που αφορά μόνο την Διοίκηση και τον ενδιαφερόμενο ιδιώτη, αλλά το κοινωνικό σύνολο και μάλιστα όχι μόνο την γενιά που υπάρχει αλλά και την επερχόμενη. Έτσι οι έννομες συνέπειες της πράξεως αυτής επέρχονται μετά την άπρακτη πάροδο της προθεσμίας των αντιρρήσεων ή, εφ' όσον υποβλήθηκαν αντιρρήσεις, από την απόφαση της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Α. Τόσο η ανάγκη προστασίας των δασών, όσο και η ασφάλεια του δικαίου, επιβάλλουν την επέλευση των εννόμων συνεπειών του χαρακτηρισμού μιας εκτάσεως ως δασικής ή μη από την έκδοση της τελευταίας αυτής αποφάσεως, δεδομένου ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου

14 του νόμου αυτού, οι αποφάσεις των εν λόγω Επιτροπών λαμβάνονται υποχρεωτικά υπό όψιν κατά την μεταγενέστερη χαρτογράφηση και την σύνταξη του δασολογίου της περιοχής. Η ερμηνεία αυτή διασφαλίζει τον σκοπό του νομοθέτου και αποτρέπει τη δημιουργία από ενδιαφερόμενους ιδιώτες πραγματικών καταστάσεων που η ανατροπή τους θα είναι δυσχερής ή και ανέφικτη, όταν θα εκδοθεί η απόφαση της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής.

Επειδή, ενόψει της παραπάνω κρατησάσης γνώμης, το Δικαστήριο κρίνει ότι, μετά την κοινοποίηση της αποφάσεως του δασάρχη στον ενδιαφερόμενο ιδιώτη, δεν επιτρέπεται ανάκληση αυτής από το δασάρχη ακόμη και για τυπικούς λόγους νομιμότητας, παρά μόνον προσφυγή από τον οικείο Νομάρχη στην πρωτοβάθμια επιτροπή μετά την τήρηση των διατυπώσεων δημοσιότητας. Αν και, κατά τη γνώμη πέντε μελών του δικαστηρίου με αποφασιστική ψήφο και ενός Παρέδρου, δεν αποκλείεται η ανάκληση για τυπικούς λόγους νομιμότητας της αποφάσεως του δασάρχη. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως ιστορείται στη δεύτερη σκέψη της αποφάσεως, ο Δασάρχης Πεντέλης με την υπ' αριθ. 8251/27.10.1980 πράξη του, που απευθύνθηκε στον μεταγενεστέρως αποθανόντα πρώτο των αιτούντων, γνώρισε ότι έκταση 36.543,50 τ.μ. στην περιοχή Λούτσας δεν είναι δασική έκταση, αλλά αγρός με εξημερωμένα ελαιόδενδρα. Η πράξη αυτή εκδοθείσα υπό την ισχύ του άρθρου 14 Ν. 998/1979, δεν δύναται να χαρακτηριστεί ως απλό πληροφοριακό έγγραφο που εκφράζει τις προσωπικές απόψεις του δασάρχη, αλλά είναι απόφαση επιλύουσα αμφισβήτηση περί τον δασικό χαρακτήρα της εκτάσεως κατ' εφαρμογήν της διατάξεως αυτής. Και ναι μεν η προαναφερόμενη απόφαση δεν φέρεται να έχει τοιχοκολληθεί και δημοσιευθεί, κατά τις διατυπώσεις του νόμου, οπότε δεν επάγεται έννομες συνέπειες, πλην μετά την κοινοποίησή της στους αιτούντες δεν υπέκειτο εις ανάκληση από το δασάρχη, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα. Επομένως, δεν είναι νόμιμη η ανάκληση της αποφάσεως αυτής με την προσβαλλόμενη υπ' αριθ. 475/24.1.1984 απόφαση του Δασάρχη Πεντέλης.

Επειδή, μετά την επίλυση του παραπεμφθέντος ζητήματος κατά τα προεκτεθέντα, δεν συντρέχει λόγος περαιτέρω παραπομπής της υποθέσεως στο Τμήμα και πρέπει να δικασθεί εξ ολοκλήρου από την Ολομέλεια, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14 παρ. 3 του Ν.Δ. 170/1973 (όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 16 Ν. 702/1977). Έτσι πρέπει να γίνει δεκτός ο προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως ότι η προσβαλλόμενη ανακλητική απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση του νόμου και να γίνει δεκτή η αίτηση ακυρώσεως, ενώ παρέλκει ως αλυσιτελής η έρευνα των λοιπών προβαλλομένων λόγων ακυρώσεως.

Διά ταύτα

Δέχεται την αίτηση.

Ακυρώνει την υπ' αριθ. 475/24.1.1984 απόφαση του Δασάρχη Πεντέλης, κατά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου, και

Επιβάλλει στο Δημόσιο τη δικαστική δαπάνη των αιτούντων που ανέρχεται σε τριάντα δύο χιλιάδες τετρακόσιες (32.400) δραχμές.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 22, 26 και 27 Ιανουαρίου 1988. Ο Πρόεδρος Η Γραμματέας

Και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 26ης Φεβρουαρίου 1988. Ο Πρόεδρος Η Γραμματέας

??

??

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΔΑΣΩΝ & ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
Δ/ΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΑΣΩΝ & Φ.Π.
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (8)

Αθήνα, 28-4-2010

Αρ.πρωτ: 118771/1364

Ταχ. Δ/ση : Χαλκοκονδύλη 31
Τ.κ : 10164 - Αθήνα
Ελεγκτικές : Ι. Κουτροπούλου
Τηλέφωνο : 210 - 2124874
Fax : 210 - 5244135

Προς: την Περιφέρεια Κρήτης
Γεν. Δ/ση Περιφέρειας
Δ/ση Δασών Χανίων
Χρυσόπηγή - Χανιά

Κοιν: Δ/ση Δασών Περιφέρειας
Κρήτης
Περιοχή ΤΕΙ
Δασικό Φυτώριο Φοινικές
71410 - Ηράκλειο

Θέμα: «Απάντηση στο 1378/18-3-2010 έγγραφό σας»

Σχετ: Το 301/23-3-2010 της Δ/σης Δασών Περιφέρειας

Σε απάντηση του στο θέμα αναφερομένου εγγράφου σας που περιήλθε στην υπηρεσία μας δια του 301/23-3-2010 εγγράφου της Περιφέρειας σας γνωρίζουμε τα εξής:

Προκειμένου να πληρωθούν οι ουσιαστικές τύποι που αναφέρονται τόσο στο νόμο όσο και στην 1038/1986 απόφαση ΣΤΕ οι πράξεις χαρακτηρισμού, οι οποίες δεν αναρτήθηκαν στους Δήμους τους οποίους περιλαμβάνονται τμήματα των χαρακτηρισμένων εκτάσεων, θα πρέπει να αναρτηθούν στους οικείους Δήμους αλλά μόνο τα τμήματα των πράξεων με τις εκτάσεις που τους αφορούν. Το ζήτημα της ενδεχόμενης κατάρτισης που μπορεί να προβληθεί με την ανωτέρω προτεινόμενη λύση καλύπτεται με την 88416/759 πε/1-12-2000 εγκύκλιο.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΕΓΧΡΩΜΑΤΙΣΤΗ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ
ΑΠΟ ΤΗΝ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΤΗ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΔΑΣΩΝ & ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
Δ/ΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΑΣΩΝ & Φ.Π.
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (8)

Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΠΑΦΙΛΗ
Δασολόγος

10

Η Διαδικασία των Επιδρομικών Παραβλήσεων στην Περιφέρεια της Κρήτης

Χριστίνα Περράκη

Νομικός Σύμβουλος Δήμου Καντάνου

Κανδάνος, 3 Αυγούστου 2009

Γ

Περιεχόμενα Παρουσίασης

- Τι ισχύει στην ηπειρωτική Ελλάδα;
- Η εξαίρεση της γεωγραφικής περιφέρειας της Κρήτης
- Ερμηνεία της διάταξης
- Εφαρμογή της διάταξης
- Κατηγορίες ιδιωτών που μπορούν να θεμελιώσουν δικαιώματα
- Ο ισχυρισμός του Δασαρχείου
- Πρόσφατες εξελίξεις
- Περίπτωση Δήμου Κανδάνου

Τι ισχύει στην ηπειρωτική Ελλάδα;

Το τεκμήριο κυριότητας του Δημοσίου επί των δασικών εκτάσεων, το οποίο θεσπίστηκε αρχικά, δυνάμει των άρθρων 1,2 και 3 του β.δ. της 16-11-1836 "περί ιδιωτικών δασών" και υιοθετήθηκε μεταγενέστερα από το ν. 998/1979 "περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της χώρας" στο άρθρο 62 § 2 εδ. α' του ισχύουν ως σήμερα.

Η εξαίρεση της γεωγραφικής περιφέρειας της Κρήτης

Στο άρθρο 62 §2 εδ. β' του ν. 998/1979 "περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της χώρας", ορίζεται, ότι το κατά την § 1 εδ. α' ιδίου άρθρου τεκμήριο κυριότητας υπέρ του Δημοσίου επί των δασών και των εν γένει δασικών εκτάσεων δεν ισχύει εις την περιφέρεια των Πρωτοδικείων της Κρήτης, των Ιονίων Νήσων, των Νομών Λέσβου, Σάμου και Χίου και των νήσων Κυθήρων, Αντικυθήρων και Κυκλάδων.

Ερμηνεία της διάταξης (μέρος πρώτο)

Το τεκμήριο της κυριότητας του Δημοσίου στην ηπειρωτική Ελλάδα σημαίνει ότι το Δημόσιο δεν χρειάζεται να αποδεικνύει την κυριότητα του αλλά είναι αυτοδίκαια κύριος των δασικών εκτάσεων.

Ερμηνεία της διάταξης (μέρος δεύτερο)

Αντίθετα στην Κρήτη το Δημόσιο για να θεμελιώσει την ύπαρξη δικαιώματος κυριότητας επί δασικής έκτασης πρέπει να επικαλεσθεί και εν αμφισβητήσει να αποδείξει την επί του δάσους κτήση κυριότητας του:

- είτε με νόμιμους τίτλους κυριότητας (συμβόλαια) νομίμως μεταγεγραμμένους στο κατά τόπο αρμόδιο Υποθηκοφυλακείο
- είτε βάσει του θεσμού της χρησικτησίας, της άσκησης δηλαδή πράξεων νομής επί των δασικών εκτάσεων.

Εφαρμογή της διάταξης από τον Α.Π.

Ενδεικτικά σχετική είναι η ΑΠ 572/2001 στην οποία ο ΑΠ καταλήγει στο ότι:

«Στην Κρήτη... οι γαίες που είχαν τον χαρακτήρα του δάσους, υπό την ισχύ του Κρητικού Α.Κ., μπορούν να περιέλθουν στην κυριότητα ιδιωτών...»

Ποια κατηγορία ιδιωτών μπορεί να θεμελιώσει δικαιώματα επί των δασικών εκτάσεων; (μέρος δεύτερο)

Με βάση πλέγμα νδ (πχ Κρητικός Αστικός Κώδικας, Ν. ΔΕΗ/1912 κλπ) γίνεται δεκτό ότι για να θεμελιώσει κυριότητα ο ιδιοκτήτης επί των δημοσίων κτημάτων (στα οποία περιλαμβάνονται και τα δάση) πρέπει :

A) Να κατέχει τίτλους κυριότητας περίπου από το 1885 και εντεύθεν.

B) Να ασκεί από τότε πράξεις χρησικτησίας
(Αμφ)

Ο ισχυρισμός του Δασαρχείου

Για να αναγνωρίσει το Δασαρχείο κυριότητα ιδιώτη πρέπει να έχει αναγνωριστεί αυτή με αμετάκλητη απόφαση δικαστηρίου ή με διοικητική πράξη (άρθρο 10 του Ν. 3208/2003).

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται σε όλη την Ελλάδα και δεν λαμβάνει υπόψη την εξαίρεση της Κρήτης από το τεκμήριο κυριότητας του Δημοσίου.

Η πρόσφατη εξέλιξη (πρώτο μέρος)

Με βάση την από Ιανουαρίου 2009 ενκύκλιο του Υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων που απεστάλη στις Διευθύνσεις Δασών των Περιφερειών με θέμα: «Τη διαχείριση των δασών, των δασικών και χορτολιβαδικών εκτάσεων στις περιοχές στις οποίες σύμφωνα με το άρθρο 62 του Ν. 998/79 δεν ισχύει το τεκμήριο κυριότητας του Δημοσίου»

Η πρόσφατη εξέλιξη (δεύτερο μέρος)

A) Αναγνωρίζεται ότι το Δημόσιο όσο και τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, που προβάλλουν δικαιώματα κυριότητας επί εκτάσεων που βρίσκονται σε περιοχές που δεν ισχύει το τεκμήριο υπέρ του Δημοσίου, οφείλουν να αποδείξουν την ύπαρξη του δικαιώματος επί αυτών.

B) Ορίζεται ότι μέχρι όμως περατώσεως της διαδικασίας αναγνώρισης κυριότητας οι εκτάσεις διαχειρίζονται ως δημόσιες.

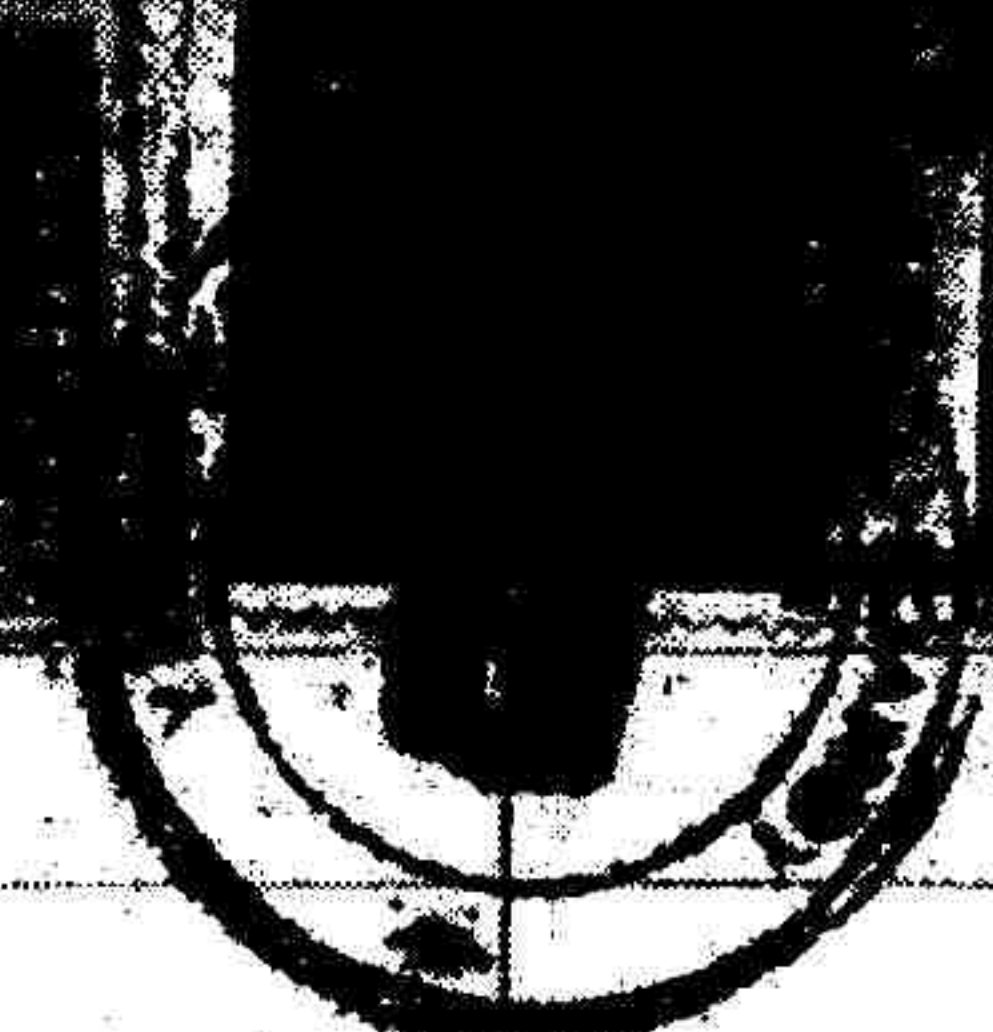
Η περίπτωση του Δήμου Κάνδανου- Το μέγεθος του κοινωνικού προβλήματος (πρώτο μέρος)

Στην περιφέρεια του Δήμου χαρακτηρίστηκαν εκτάσεις ως δασικές και ως εκ τούτου ανήκουσας, κατά τους ισχυρισμούς της Δ/σης Δασών Χανίων, στο δημόσιο, χωρίς να ληφθεί υπόψη ότι επί συγκεκριμένης έκτασης ιδιώτες - δημότες κατέχουν νόμιμους τίτλους κυριότητας από το 1885.

Ακολούθως μισθώθηκαν από το Δημόσιο σε εταιρία εγκατάστασης αιολικών πάρκων για 100 έτη και με βάση τη μίσθωση αυτή η εταιρία κατάφερε να βγάλει τις απαραίτητες διοικητικές άδειες για την εγκατάσταση της.

**Η περίπτωση του Δήμου Κάνδανου-
Το μέγεθος του κοινωνικού προβλήματος**
(δεύτερο μέρος)

Το δημόσιο δημιούργησε μια de facto κατάσταση για τους ιδιοκτήτες διότι ο νόμος Ν.3377/2005 προβλέπει στο άρθρο 19 παρ. ότι οι ενκοίσεις επέμβασης σε δασικές εκτάσεις ή δάση, που έχουν εκδοθεί από το Ελληνικό Δημόσιο υπέρ ηλεκτροπαραγωγών από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας παραμένουν έγκυρες και ισχυρές και μετά την τυχόν δικαστική ή διοικητική αναγνώριση τρίτου προσώπου ως ιδιοκτήτη των εκτάσεων αυτών και ο τυχόν αναγνωριζόμενος ως ιδιοκτήτης υπεισέρχεται αυτοδικαίως στη θέση του Δημοσίου ως προς τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα αυτού για αντάλλαγμα χρήσης ή το τίμημα παραχώρησης.

658. 8. 1899

ΑΡΙΘΜΟΣ 724

1899

Εν Χανίοις σφραγισθῆσαν τὴν δεκάτην τετάρτην ἰουλίου ἡμέραν δευτέραν τοῦ χιλοαστοῦ ὀκτωκαστοῦ ἐννεακαστοῦ ἐννάτου ἔτους ἐγὼ ὁ συμβολαιογράφος καὶ κἀκεῖνος Ἀνδρῶν Ἰωάννης Ν. Γεωργίου κληθεὶς μετέβην εἰς τὴν ἐν τούτῳ κατὰ συντακτικὴν (Πηγαδῶν) εἰρημένην οἰκίαν τοῦ Κασὸν Νουμάκου καὶ ἐκείνου καὶ τῶν μαρτύρων Σαλῆ Δερβιὰ καὶ Στ. Βαλῆ καὶ Πέτρου Λαδομάκη ὑποδηματοπολοῦ κατὰ τῶν ὁμοφύλων Χανίων γνωστῶν μοι καὶ μὴ ὑποκειμένων εἰς αὐτοῖς νόμον ἐξελθόντων ἐνσφραγίσαντες πρὸς ἐμὲ καὶ τοὺς ἀνωτέρω μαρτυροὺς γνωστοὺς καὶ ὁμογενοὺς συγγενεῖς ὅφ' ἐνός μὲν αὐτῶν ἀδελφοὺς ἈΧΜΕΤ, ΡΟΥΣΕΤΗ καὶ ΜΕΜΙΣΤΕ ΤΖΕΜΑΛΑΚΗ κτηματοῦ καὶ ἡ μήτηρ τῶν ΤΖΕΜΙΛΕ Χατζή Φαφουλοπούλα τὰ οἰκιστὰ ἐρχομένη καὶ οἰκοῦντες Χανίων ἀγνωστοὺς μου τῆς αὐτῆς τῆς οἰκίας μετ' ἐβεβαίωσαν οἱ πρὸς τοῦτο προσηλθόντες ἐκ γένους καὶ μαρτυροὺς καὶ τῶν ἰσοφύλων καὶ Φαφούλα Χατζή Φαφουλάκη κτηματοῦ καὶ οἰκοῦντες Χανίων καὶ ὅφ' ἑτέρου ὁ γνωστός μοι καὶ μὴ ἐλαττός ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΦΑΡ- ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ κτηματοῦ καὶ οἰκιστὴς τοῦ χωρίου Σέμπρου τοῦ δήμου Λακκῶν Κυδωνίας καὶ συνομολόγησαν τὴν ἐπομένην ἀγοραστικὴν - οἱ πέντε πρῶτοι τῶν συμβολομένων ἀδελφοὺς Ἀχμέτ Χουρῆν καὶ Μεμίστη Τζεμολάκη καὶ ἡ μήτηρ τῶν ΤΖΕΜΙΛΕ Χατζή Φαφουλοπούλα ὁμολοῦν ὅτι ἔχουσιν ἀδελφόν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀνεμῆτον ἡ μὲν ΤΖΕΜΙΛΕ Χατζή Φαφουλοπούλα τὰ τρία ἑβδόμη ἐκ Πατρικῆ καὶ ἀνδρική καὶ προνομίαν τοῖς ὅφ' Ἀχμέτ Χουρῆν καὶ Μεμίστη Τζεμολάκη τὰ τρία ἑβδόμη ἐξ αὐτοῦ ἀνεμῆτου τοῦ ἑτέρου ἐνός ἑβδόμου ἀνδρικός εἰς τὸν ὅσον τοῦ καὶ ἀδελφῶν τῶν Κασὸν Τζεμολάκη καὶ οἱ πάντες ἔχουσιν τὰ ἑβδόμη ἐξ αὐτοῦ ἀνεμῆτου ἐκ τῶν ἐπομένων κτημάτων κεκμη- νῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Σέμπρου τοῦ δήμου Λακκῶν Κυδωνίας ἡτοι I) εἰς Βαβὴν (Ταπερὶ) τριῶν ἑξ ἑγὼ καὶ κοινῶν χωρίων -

ον μετ τέσσαρα ελαιόδενδρα τρεῖς ἀπὸ ἑαυτοῦ καὶ δύο ἀμυγδαλέας συ-
 νορευομένον κτήμασιν Ἀναστασίου Μιχαήλ καὶ Ἀναγνώστου Κωνσταντίνου
 2) εἰς θερίν (Περσάματα) εἰς τοῦ Ἀναστασίου Μιχαήλ τὸ χωράφιον
 δύο ελαιόδενδρα 3) εἰς θερίν (Κυκοποῦλα) δεκά ὡς ἔγγιστα κοιλῶν
 χωράφιον ἡμερὸν καὶ ἄγριον τὸ ἡμῶν ἐξ ἀδελφότητος μετὰ τοῦ Μου-
 σταφᾶ Τρικουλάκη συνορευομένον κτήμασιν ἀδελφῶν Ἐπρά Μιχαήλ καὶ δύο
 μερῶν καὶ μετὰ ποταμὸν καὶ εἰς τὸ τοιγχοῦρι - 4) εἰς θερίν (Ἀλιανῶν)
 τρεῖς ἀδελφῶν ὡς ἔγγιστα κοιλῶν χωράφιον τὸ ἡμῶν μετὰ τοῦ Ἐμμανουήλ
 Ἀγριμανάκη 5) εἰς θερίν (Γυτεμένη Βαῦσι) εἰκοσὶν ὡς ἔγγιστα χωράφ-
 ιον ἀγριμανάκη συνορευομένην μετὰ ῥύακας καὶ ἀδελφῶν Ἐπρά Μιχα-
 ῆλ 6) εἰς θερίν (Μαῦρα Πηγά) πενήτην ὡς ἔγγιστα κοιλῶν ἀγριμα-
 νάκη συνορευομένην κτήμασιν Τζελλῆ καὶ ῥύακας καὶ ἀφελ-
 ῶν Ἐπρά Μιχαήλ 7) εἰς θερίν (Πατέριον ἀνάς καὶ Ἀγκαβανέ) πενή-
 κοντα ὡς ἔγγιστα ἀγριμανάκη συνορευομένην κτήμασιν Ἰωάννου
 Φραντζεσκάκη καὶ ἀδελφῶν Ἐπρά Μιχαήλ 8) εἰς θερίν (Βλῆς τῶν ἀδελ-
 φῶν) εἰκοσὶν κοιλῶν ἀγριμανάκη συνορευομένην κτήμασιν Ἰωάννου Φραν-
 τζεσκάκη καὶ ἀδελφῶν Ἐπρά Μιχαήλ 9) εἰς θερίν (Πόρο) ἑνὸς κοιλῶν
 χωράφιον συνορευομένον κτήμασιν ῥωθὲν ἀδελφῶν Ἐπρά Μιχαήλ 10)
 εἰς θερίν (Εὐρυκαλόνερον) εἰκοσὶν ὡς ἔγγιστα κοιλῶν ἀγριμανάκη συνο-
 ρευομένην μετὰ ὁδὸν καὶ ῥύακας αἱ ἀγριμανάκες δὲ αὗται κεῖνται εἰς
 τὴν περιφέρειαν τοῦ ὅρου ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλοῦνται εἰς τὸν ἀγορᾶ-
 κῆν τὸ μερίδιον τῶν πωλητῶν ἥτοι ἐκ δεκά μερίδων τὸ ἓν ἐκ τῶν
 ἀγριμανάκων δὲ τῶν Μουλαδελφῶν ὅπου εἶναι εἰς τὸς αὐτοὺς ὡς ἂν ἡσάκις
 εἰς περιφέρειαν τοῦ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς τὸ ἓν ὁ γὰρ ἐξ ἀδελφότητος 11) εἰς
 θερίν (Καῦα Βαῦσι) τοιῶν κοιλῶν ἀγριμανάκη - 12) εἰς θερίν (Ἀντρίκου-
 ῖ) τοιῶν κοιλῶν ἀγριμανάκη 13) εἰς θερίν (Ἀντρίκου-ῖ) καὶ Μπουτσού-
 ρος) δεκά πέντε κοιλῶν ἀγριμανάκη συνορευομένην κτήμασιν Τζελλῆ
 καὶ ῥύακας καὶ ἄλλη καὶ ἄλλη ἀγριμανάκη 14) εἰς θερίν (Ταῖ-δολλοκούδα) δύο
 κοιλῶν χωράφιον συνορευομένον κτήμασιν Ἰωάννου Φραντζεσκάκη καὶ
 ἀφελῶν καὶ ἄλλη καὶ ἄλλη ἀγριμανάκη 15) εἰς θερίν (Κουφολούμπε καὶ ἄλλη) εἰκο-

100423-2

σιν κοιλῶν ἀγριῶδων συνορευομένην με Κοπακιάνη καὶ ῥύακον 16) Εἰς
 θεδὸν (Μακρή-Καμπὶ) ἡμερον καὶ ἄγριον χωράφιον τριῶν κοιλῶν συνο-
 ρευομένην κτήμασιν Ἀλτ-Χατζὴ Φαφουλῶν καὶ Γλαμπιανῶν καὶ Μολαντῶν
 17) Εἰς θεδὸν (Γρε-Ἀχλῶδα) δέκα ὀκτώδων ἀγριῶδων συνορευομένην κτή-
 μασιν Ἀναστασίου Μιχαήλ καὶ Δερβίς- Ἀρσούτση 18) Εἰς θεδὸν (Μα-
 λινές) δέκα ὀκτώδων χωράφιον συνορευομένην κτήμασιν Μεχμέτ Φαφου-
 λῶν καὶ Μουσταφᾶ Χαλῶν 19) Εἰς θεδὸν (Πέρε-Σόχωρον) δύο ἑλαῖο-
 δένδρα καὶ μίαν συκὴν μίαν πλάτανον καὶ πέντε κοιλῶν χωράφιον ἡ-
 μερον καὶ ἄγριον συνορευομένην κτήμασιν Ἰμμανουὴλ Ἀγοιμάνη ἐκ δύο
 μερῶν 20) Εἰς θεδὸν (Ἀγοιμάνη) δέκα ὀκτώδων ἀγριῶδων τὰ δύο τρι-
 ταῖα ἐξ ἀδινεμήτου μετὰ τοῦ Ἀναστασίου Μιχαήλ συνορευομένην κτή-
 μασιν Δερβίς- Ἀρσούτση καὶ Κοπακιάνη καὶ πρεβὴ εἰς τὸ τιτῆρον
 τοῦ Σόχωρου 21) Εἰς θεδὸν (Λιόπρινές) πέντε κοιλῶν ἀγριῶδων συνο-
 ρευομένην με ῥύακον καὶ Ἀλτ-Χατζὴ Φαφουλῶν καὶ τὴν γερτὴ πλακοῦ-
 22) Εἰς θεδὸν (Βατολοχάρικα) ἐκ τριῶν κοιλῶν ἀγριῶδων τὸ
 ἐν πέμπτον 23) Εἰς θεδὸν (Ρετάρης) τὴν πόδαρτ) ἐξ εἰκοσιν κοιλῶν
 ἀγριῶδων τὸ ἐν δέκατον ἐξ ἀδινεμήτου 24) Εἰς θεδὸν (Ἀρχολοκερα-
 25) ἐξ ἀγριῶδων ἐξήκοντα κοιλῶν τὸ ἐν πέμπτον ἐξ ἀδινεμήτου 25)
 Εἰς θεδὸν (Χουσεῖν-Ἀλτ- Τὴν Μιάντα) ἀπὸ τῆς Γλαμπιανῆς καὶ Χατζὴ
 Φαφουλιανῆς ἀγριῶδων τὸ ἐν ἀναλογεῖ 26) Εἰς θεδὸν (Κάτω-Καμπὶ)
 ἐξ εἰκοσιν κοιλῶν ἀγριῶδων τὸ ἐν τριῶν ἐξ ἀδινεμήτου μετὰ τοῦ
 Ἀναστασίου Μιχαήλ 27) Εἰς θεδὸν (Δέματ) ἀπὸ τῆς Γαλατανιανῆς ἀγ-
 ριῶδων τὸ ἐν δέκατον 28) Εἰς θεδὸν (Βασιλῆ) ἀπὸ τῆς Γαλατανιανῆς
 ἀγριῶδων τὸ ἐν δέκατον ἐξ ἀδινεμήτου 29) Εἰς τοῦ (Φαμπῶ-τὴν Πλα-
 κα) δέκα κοιλῶν ἀγριῶδων συνορευομένην κτήμασιν ἀδελφῶν Παναγιώτου
 Μιχαήλ καὶ Τρικοῦνη Ποταμῶν καὶ στρατῶν 30) Εἰς θεδὸν (Τοιγανῆτα)
 ἑκατὰ μιγδαλά ἀπὸ τῆς Γαλατανιανῆς ἀγριῶδων τὸ ἐν δέκατον ἐξ ἀδινε-
 μεμήτου 31) Εἰς θεδὸν (Στρογγυλῶ-Καμπὶ) ἕως τὸ μουράκι ἑξ χωρά-
 φιον δύο ἑλαῖοδένδρα 32) Εἰς θεδὸν (Γλαμπιανῶν-Ἀλῶν) πέντε ὀκτώδων
 χωράφιον με ἕνα ἑλαῖοδένδρον συνορευομένην κτήμασιν Ἀναστασίου

Μιχελάκη 34) Εἰς θάβιν (Ἀσπιδόρε) δέκα ὁκάδων χωράφιον με ἐπτά
33) Εἰς θάβιν (Σουλῆ) μενι ἀνὰ νῆος κοίλου χωράφιον πο-
μιστικόν με δέκα ἐλαιόδενδρα περιτολισμένον 36) Εἰς θάβιν (Πεζο-
λα) πέντε ὁκάδων χωράφιον με τέσσαρα ἐλαιόδενδρα καὶ εἰς τὴν ἰ-
κτῆν με ὅσον θάβιν εἰς ἕνα χωράφιον τρία ἐλαιόδενδρα 37) Εἰς θάβιν (Δινέ)
εἰς θάβιν ἐλαιόδενδρον εἰς τοῦ Διάνου φραντζεσάκη τὸ χωράφιον 38) Εἰς
θάβιν (Κάμπος) δέκα ὁκάδων χωράφιον συνορευόμενον κτήμασιν Ἀναστα-
σίου Μιχελάκη 39) Εἰς θάβιν (Θυρεό) δύο κοίλων χωράφιον συνορευόμενον
κτήμασιν Ἀγροῦ τοῦ Ἀναστασίου καὶ Κυριάκου Μιχελάκη καὶ δέ
40) Εἰς θάβιν (Κάμπος) ἑξήκοντα ὁκάδων χωράφιον ἐξ ὅ-
που ποτιστικόν συνορευόμενον κτήμασιν Ἀλῆ Χατζῆ Φαφουλᾶκη
καὶ Διάνου φραντζεσάκη 41) Εἰς τὴν ἰδίαν θάβιν ἐν ἐλαιόδενδρον
τοῦ Ἀγροῦ τοῦ Ἀναστασίου Μιχελάκη 42) Εἰς τὴν αὐτὴν θάβιν
ὅσον χωράφιον τὸ ἦν 43) Εἰς θάβιν (Ἀγκυρῆ) δύο κοίλων χω-
ράφιον με ὅτι περιέχει πλὴν δύο ὁκάδων συνορευόμενον κτήμασιν
μετ καὶ Ἀλῆ Χατζῆ Φαφουλᾶκη 44) Εἰς θάβιν (Καθμένο-Σπηλιάκι) ἕκ πεν-
τήκοντα κοίλων ὁκάδων τὸ ἐν πέμπτον 45) Εἰς θάβιν (Καθμένο) δέ-
κα ἐλαιόδενδρα κατεστρωμένα καὶ με εἰς ἕνα χωράφιον 46) Εἰς θάβιν
(Πλασούρι) δέκα ὁκάδων χωράφιον με ἐν ἐλαιόδενδρον καὶ μίαν πλο-
τῶνα συνορευόμενον κτήμασιν Ἀναστασίου Μιχελάκη καὶ Δερβῆς Ἀ-
ναστασίου 47) Εἰς θάβιν (Μπουττακούκι) ἀπὸ Λειβαδίου ὅσον χωράφιον
συνορευόμενον κτήμασιν Ἀναστασίου Μιχελάκη 48) Εἰς τὴν ἰδίαν θάβιν
ἐκ τεσσάρων κοίλων ὁκάδων τὸ ἐν πέμπτον 49) Εἰς θάβιν (Μπουττακού-
κι) ἐκ τῶν ἐρειπίων μετὰ τῆς αὐτῆς τῶν τὸ ἐν πέμπτον ἐξ ὅ-
σον ἀνεμῆτον 50) Εἰς τὴν ἰδίαν θάβιν δέκα πέντε ὁκάδων χωράφιον με
δέκα ἐλαιόδενδρα ἐντός 51) Εἰς θάβιν (Σοχώρα) πέντε ὁκάδων χωράφιον
καὶ δύο ἐλαιόδενδρα συνορευόμενον κτήμασιν Ἀλῆ Χατζῆ καὶ δέ
52) Εἰς θάβιν (Καθμένο) πέντε ὁκάδων χωράφιον με δύο ἐλαιόδενδρα
συνορευόμενον κτήμασιν Ἀλῆ Χατζῆ Φαφουλᾶκη Μουράτ Χατζῆ Μπαρῆ

κτ. Τζελάλ Χοϊνάκη 53) Είς Θεβιν (Μπομπολι ανά Άλζιν) πέντε οκάδων
χωράφιον συνορευόμενον κτήμασιν Μπομπολίδων Ιωάννου Μιχελάκη
54) Είς Θεβιν (Παλτρ-Κεχρές) ληρωτάκη δέκα οκάδων χωράφιον
συνορευόμενον κτήμασιν Μουράτ Χατζή Μπραημάκη Άνασταίου Μιχελάκη
καί με δέτην 55) Είς την Ιόλιν Θεβιν (πέντε οκάδων χωράφιον κτήμα-
σιν) καί δύο ελαιόδενδρα εξ' ὧν τὸ ἐν κατεστραμμένον συνορευόμε-
νον κτήμασιν Μουσταφά Χατζή Φαφουλάκη Μουράτ Χατζή Μπραημάκη καί
Μοθστηφά Άλή Μπαηράκταράκη 56) Είς Θεβιν (Χατζηλεμέτη Καστανιά)
πέντε οκάδων χωράφιον ποτιστικὸν με δὲ περιέχει συνορευόμενον
κτήμασιν Άλή Χατζή Φαφουλάκη καί με δέτην 57) Είς την Ιόλιν Θεβιν
σιν εἰκοσιν οκάδων ρηγάμπελον συνορευόμενον κτήμασιν Μουσταφά
Τρικουνάκη 58) Είς Θεβιν (Χατζιανὸς Ἀμπέλι) πέντε οκάδων ρηγάμπελον
συνορευόμενον κτήμασιν Μουσταφά Μουράκ Μεχμέτ Χατζή Φαφουλάκη
59) Είς Θεβιν (Πεζουλά) εἰκοσιν οκάδων χωράφιον με ἐν ελαιόδενδρον
συνορευόμενον κτήμασιν Άνασταίου Μιχελάκη Μεχμέτ Χατζή Φαφουλάκη
καί με δρόμον 60) Είς Θεβιν (Χατζικι) τριῶν κοιλῶν χωράφιον με
εἰκοσιν ελαιόδενδρα συνορευόμενον κτήμασιν Άλή Χατζή Φαφουλάκη
καί με σιμάκι-εἰς τὸ κάτω μέρος 61) Είς Θεβιν (Μακρὰ-Πεζουλά) δέκα
οκάδων χωράφιον με δύο ελαιόδενδρα μετ' ἄν χαρούμεαν καί πρίνους συ-
νορευόμενον κτήμασιν Μουράτ Χατζή Μπραημάκη ἐκ τριῶν μερῶν 62)
Εἰς Θεβιν (Σκαλὸς) ὅκας χωράφιον με ὀκτώ ελαιόδενδρα συνορε-
υόμενον Άλή Μεμνιάκη Μουράτ Χατζή Μπραημάκη 63) Είς Θεβιν (Μπεκι-
ριανὸς ἀπὸ κάτω) δέκα οκάδων χωράφιον καί τέσσαρα ελαιόδενδρα εἰς
τὸ χωράφιον τοῦ Χατζή Μπραημάκη Μουράτ συνορευόμενον κτήμασιν Μου-
ράτ Χατζή Μπραημάκη καί Άνασταίου Μιχελάκη 64) Είς Θεβιν (Πατητρί)
τριῶν οκάδων χωράφιον ποτιστικὸν συνορευόμενον κτήμασιν Άλή Χατζή
Φαφουλάκη καί με τὸ ἔχον 65) Είς Θεβιν (Μπελέλι ανά) τέσσαρα ελαιό-
δενδρα κατεστραμμένα καί ἓνα ὀβελικτὸν εἰς τὸν Τζελάλ τὸ χωράφιον
66) Είς Θεβιν (Αἰνιτκή) τριῶν κοιλῶν χωράφιον με δέκα ελαι-
όδενδρα ἐξ' ὧν μετ' ἄν κατεστραμμένην καί τέσσαρας εἰς τὸ χωράφιον

ἰσόκως-καὶ ἐπὶ υποθήκῃ τῶν αὐτῶν κτημάτων. ^εἔκδομένους ἀπὸ σήμερον
μὲν δικαιούται ὁ ἀγοραστής νὰ νέμῃται καὶ κτήματα ταῦτα καὶ διὰ
ἀετὴ αὐτὰ μετὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ τιμήματος- ὡς πῦτος βούλεται
δηλοῦν δὲ συνάμμα οἱ συμβαλλόμενοι ὅτι ἂν ὁ ἀγοραστής δὲν πληρῶ-
σῃ ἐμπροθέσμως τὴν τελευταίαν ὁδὸν πληροῇ παροῦσα ἀγοραπωλησία ἐ-
σεται ἄκυρος καὶ κτήματα ἐπανέροχνται εἰς τοὺς πωλητὰς καὶ αὐτοὶ
δὲν δικαιούται δὲ ἀγοραστής νὰ ζητήσῃ καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἕως τότε κα-
ταβληθέντα ἐναντὶ τῆς ἀγορᾶς χρήματα- ἔχω υπέμνησα τὴν Μεταγραφὴν
εἰς δεξιῶν συντετάχθη τὸ παρὸν ἔγγραφον ὅπερ ἀναγνώσθην ευκρί-
νως εἰς ἐπὶ σκοπὸν τῶν ἄνωτέρω υπεγράφη παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ
τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων τῆς ταυτότητος δηλώσαντων ἄγνοι-
αν γραμμάτων-

οἱ Μάρτυρες

ο

Σολῆς Δερβιόκη

Συμβολαιογράφος

Παναγιώτης Λαδουράκης

(ΤΣ) Ι.Ν. Γιάνναρης

ὅτι ἄκριβες ἀντίγραφον ἔλαβον ἀπὸ σήμερον

ὁ Συμβολαιογράφος Χαλῶν

(ΤΣ) Ι.Ν. Γιάνναρης

ἔλαβον δὲ ἐμετρήθησαν ἐπέναντι τοῦ ἄνω ποσοῦ γρόσια πέντε χίλι-
άδες (5,000)-

ὁ Συμβολαιογράφος

(ΤΣ) Ι.Ν. Γιάνναρης

Ἡ ἄνωτέρω πρῶτος λογίζεται Μεταγεγραμμένη τὴν πέμπτην Ὀκτωβρίου
τοῦ χίλια ὀκτακόσια ἑννεήκοντα ἑννέα (1899) ἔτους κατὰ τὴν ὑπὸ
τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ὑπ' ἀριθμὸν ἑκατὸν τεσσαράκοντα τρεῖς (143)
ἐκδόσιν -

ὁ ἀλλοῦ τῶν Μεταγραφῶν

(ΤΣ) ὑπογραφή δυσανάγνωστος

ὅτι ἄκριβες ἀντίγραφον ἔλαβον ἐκ τῶν παλαιῶν Μεταγραφῶν
ὑποθήκῃ συλλογῆς ἀνὰ τὴν δωδεκάτην (12) Ὀκτωβρίου 1954

ὁ ἀλλοῦ τῶν Μεταγραφῶν Ἀλεξάνδρου Κυδωνίας

Καντζής